

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — 3 Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят з год. 5-їй пополудня. Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника. — Експедиция місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана. Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаций неопечатані відли від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Безпомічна Угорська Русь.

(Конець.)

Коли кому-небудь натякнеш про сі невідрадіні відносини, посеред яких живе більш як півмільйонна Угорська Русь, то почувеш майже без виїмки відповідь: «Мабуть треба нам махнути рукою на Русинів!» Така відповідь не є зовсім незвичайна, бо коли у нас, де вже жите народне плыве до волі широкою струєю і дає всякі позначки тривкості і надійности, можна ще дуже часто подибати десператів, що на нашу Русь махають рукою і вижидають, коли єї приймуть в широкі обнятя матушки, то що-ж казати про Угорську Русь? А все-ж таки при тих невідрадіних відносинах, при повнім упадку свідомости і народного життя, при загальній непорадности, можна там найти ще живчик, котрий вказує, що жите ще там не зовсім завмерло, що під тим понелом тліє іскра, що треба лише дочутити ся того на перший погляд завмерлого організму, щоби трупи встали і очи розкрили. Треба і се мати на тямці, що тамошні лікарі замість живущого і цілющого ліку задавали завмерлій Угорській Русі лише блекоту та чемериці, що ще гірше єї запаморочила. Се були з одного боку мадярони, що радіб руский нарід в Угорщині злити з державною нацією, з другого боку москвофільські десперати, що глядять ліку в обєдиненію і «общом літературном язпке». Сі змаганя москвофільських десператів і обєдинителів чимало причинили ся до нинішнього невідрадного положеня, до темноти руского народу в Угорщині. Єсть позначки змагань, котрі вказують на певний, хоч дуже незначний зворот із сего шляху. Навіть угорське правительство (не хочемо тут розсліджувати «єго спонукань») звернуло ся на ту дорогу, щоби народови подавати духовний корм в єго питомій мові. Перед кількома роками подба-

ло угорське міністерство просьвіти о те, щоби учебники рускі для народних шкіл вийшли в народній мові рускій, позаяк давнійші учебники були писані мішаниною церковщини і московщини. Про сі нові учебники скажемо иньшим разом децю більше, а нині лише сконстатуємо, що їх мова — дійсно значно зближена до народної, хоч попадають ся ще деколи мадяризми і церковщини, а виходить се у великій часті з незнання чистої мови народної і з трусливости, чи нашою мовою можна все пригідно висловити.

Тамошні осьвічені Русини мають про письменну мову руску такі баламутні погляди, які у нас можна було почути від декого на з'їзді «русских ученых» в 1848 р.

Угорське міністерство рільництва розпочало з великим накладом видавати на шести язиках популярну часопись — виходить і руске виданє «Неділя», тижневник богато ілюстрований за ціну 1 зр. 50 кр., приступну і для найбіднішого селянина. Не входимо тут знов в спонуканя правительства, але саме видавництво могло-б багато причинити ся до просьвіти, осьвідомленя і добробиту руского народу в Угорщині. Треба навіть признати добру волю редакції, але їй стоять в дорозі ті самі трудности язикові. Редакция «Неділі» майже нічого не знає, що у нас в Галичині зроблено і робить ся на полі народної просьвіти і елементарної науки і стоїть безпомічна і безпорадна, та мусить сама шукати і промощувати дорогу, коли у нас вже ті трудности давно усунені.

Тимто на нас спадає та задача, щоби безпомічній Угорській Русі прийти з моральною підмогою, а як раз повинні ми ту задачу тепер довершити, коли обходимо 100-літні роковини нашої народної літератури. Загально відомо, що Котляревского Єнеїда, пісні народні Максимовича і граматика Павловского звернули бачність Маркіяна Шашкевича на окремішність і само-

стійність українсько-рускої літератури і спонукали єго стати творцем єї в Галичині. Подібний случай викликав відродженє Буковинської Руси. Чи не годить ся нам прийти з моральною підмогою нашим братам на Угорщині? Наші товариства просьвітні і наукові, приватні видавці, наші редакції не повинні жалувати своїх видань і пускати їх на Угорську Русь. Певно, що з тими виданнями стане ся у великій часті так, як з зерном сїяним євангельским сївачем; але може деяке зерно упаде на плідну ниву і видасть плід сторицею, може від того затліє іскра життя і трупи встануть та очи розкриють.

Відповідь пражської «Politik» Галічанінови.

«Галічанін» намагаєсь сегодня поведенє руских опозиційних послів супротив наших закидів оборонити. Після гадки сего дняника теперішня більшість ради державної має дуже мало спільности зі славянською справою. Славянську солідарність з'ображує собі сей деньник на чисто культурній основі, яку голосили Хомяков, Добровский, Колляр. Ми (ред. «Politik») маємо відповісти, чи Русини повинні свої національні ідеали і змаганя принести в жертву польонізму. Так само льоньсько і річево, як деньник руских опозиційників боронить, хочемо і ми відповісти на єго виводи. Правдою є, що більшість парламенту не є більшостию славянською. Она є чисто політичним сполученєм на основі означених засад, мимо того не можна не побачити, що всі славянські сторонництва політичні, о скільки суть в парламенті заступлені з виїмком опозиційних руских і кількох польских послів, найшли ся разом на сій точці, що єя організація на тепер одинока є, що їм уможливає, постояти за рівне право народів і розвій автономії а з другого боку відповідає етнографічним взаєминам Австрії, котра анї славянською анї німецькою не може бути.

На сій політичній точці є солідарні Славяни австрійські окрім згаданих опозиційних рус-

2

Така єї доля.

Оповіданє Ю. Варчина.

(Дальше.)

Десь так чи від того битя, чи від моїх слезів та і дівчина посумніла. А наплакала ся я, наплакала. Як я стала з пологів, то Яцко ляг. Що єму стало ся, Господь знає. Наперед кольки та кольки: я єму зараз поставила десять пявок, а жид ще і баньок чи не двацять. Полекшало; він звів ся, але аж зчорнів, такий марний. Та все показував на груди в лівий бік, що ось ту мене тисне. Я єму знову поставила пявок, і так чотири рази. Аж нараз — не знати з чого вже і не встає. І добре єму було. Давала я єму і їсти ліпше, і пироги із сиром та з перцем що другий день свѣжі, і яйце нераз зварила, і селедець, і горівку з оливою, так годі. Радила ся свѣщеника: казали радити ся дохтора. Ба добре їм казати, а ту дохторови треба дати з вісім ринських: так правив за Євку Панькову і она подужала. Я ще радила ся людей, возила до знахорки, та і не помогло. Га! виджу, що нема иньшої ради, а з ним що раз гірше, ладжу я вісім ринських, та і посилаю за дохто-

ром. Приїхав, оглянув єго, попукав, махнув рукою та сказав: кальматургія! (туберкули правдоподібно).

Як я побачила се та почула, як не заголошу плачем, аж хорий іздрігнув ся. Я вже порозуміла, що пропали мої гроші і з чоловіка нічого вже не буде.

Взяв дохтір гроші, — коби був хоч на рогачки з вісьмох що випустив, — написав картку, щоби в антиці купити для хорого, та і поїхав. Сказав мені на потіху: «Було мене кликати, як зачали кольки колоти, а не тепер, коли вже в него каплі крови нема».

Я загризла ся на смерть та вже і грошей не дала до антики; гадаю: що єму се вже може, коли єму смерть написана.

От не минуло чотири дни, та і впокоїв ся. Се чи не покарав єго Бог за мене, що так тяжко побив тоді.

Та мені вдовицею довго не дали ходити: та й як мені було самій бути? Жалувала я дуже за небіщиком — бо добрий був чоловік — і постановила собі, хоч рік вибути вдовою. Та де там! Не дали вороги. Як зачали ходити, як зачали раяти, та я послухала людей, і хоч свѣщеник не хотів дати шлюбу — конечно щоб я хоч пів року вдовувала — а я таки на своїм поставила: пішла до уряду і до дохтора, і за-

платила і дістала квит, і такої пішла за Степана. Гадаю собі: коли мене небіщик бив за него, то нехайже хоч не за дурно. — Нехай вже стане ся воля небіщика.

Були і иньші, що хотіли до мене пристати, та якось не до смаку мені були. Був Іван Грицків, що також хотіли єго до мене пристановити, але він мав ще раз до браку йти; а ту весна, і робота в поли, бо небіщик помер у пилипівку, а я віддала ся зараз по Великодних свѣтах. Може-б була за иньшим і хлопця мала, а так самі дівчата...

Росли мої дівчата, а вже найбільша вигнала ся Юстина, та почали ся трафляти люди до неї. І я гадала, що таки прийму до неї зятя. Степан троха невдоволеній збував людей то так, то сяк, буцім то дівчині ще час. А мені такої наживав, що зятя до хати не хоче, бо він не буде в него за наймита. Так тягнуло ся зо два роки, а тимчасом доросла і Гапуня, але єї ще час було в люди: ледво п'ятнадцять літ єї минуло — а Юстині вже на двацять пішло.

Раз прийшов Степан вечір: вже всі спали. Кажє він до мене, а по тиху:

— Чуєш, жінко, до мене прислав Іван Наконечний.

— Та чого? кажу.

ких і польських послів. Наколи згадані послів звизають славянські народи Австрії до солідарности, то як раз треба їм закинути, що лиш они власне, є ті, що ломлять існуючу політичну солідарність Славян, бо очевидно борються супротив більшості, котра, котра сполучує в собі побіч консервативних Німців всіх інших славянських послів австрійських. Коли сей дневник означає яко свій ідеал славянської солідарности культурну взаємність в змислі Хомянова і Коллара, так тоді власне не треба на те забувати, що ті мужі мали на оці лиш взаємність на полі культурнім, а противно в теперішній часі о те йде, що деякі Русини (не всі) і Поляки перешкаджають політичній солідарности Славян австрійських, яка наглядно показується в признаю конечности теперішньої більшості. Не йде тут о культурну солідарність, лиш о політичну солідарність супротив обструкції.

Наколи нас сей дневник питає, чи ми від Русинів жадаємо абдикиції супротив Поляків, так ми на се хіба тільки відповісти мусимо, що нам щось подібного навіть і не сталося. Оборону своїх справ ніхто певно Русинам за зле не возьме, але ми би хотіли поспитати, які рускі справи приміром домагаються далі, щоби панове Окуневский і тов. в питаню языкових розпоряджень ішли рука об руку з обструкційним Німцями. Ціла ся справа прецінь зовсім Русинів не обходить, а все таки тут летять они Німцям на поміч супротив нас Чехів! Так само не можна собі пояснити, для чого згаданий посол промавляв за німецькою мовою державного, сим капелюхом Геслерівским славянського світа! Се є безперечно дуже тяжкі гріхи супротив почувань славянської спільности, котрі in camera caritatis навіть і редактор «Галичаніна» не повинен би похвалити. При таких ділах не може ніяке оправданє, тут лиш одно є дозроблення, похибки свої пізнати і їх більше не робити. Доки «Галичанін» і єго група сего не зроблять дармо буде він змагати ся поведене своїх послів оправдати. Оправданє буде завжди лиш визнанєм своєї вини.

Вісти політичні.

Найвищим розпорядженєм раду державну відрочено, позаяк правительство не могло порозуміти ся з сторонництвами в справі порядку наглядних внесень ані що до скорочення языкової дебати. Слідуюча сесія, як зачувати, має бути скликана аж в осени. Сеї довшої перерви уже правительство на старання, щоби політична ситуація прояснилась. Чи однак і ся перерва змінить невідраді відносини парламентарні, трудно припускати будучи навіть найбільшим оптимістом. Мабуть, що австрійською державою буде управляти через цілий ювілейний рік — §. 14.

— Та як то чого? Хібаж не знаєш, що він має парубка, Юзька, що вже виходив кляси?
— Ага, правда! Та нехай ся діє воля Бога! Нехай приходять. Дівці вже і так літа минають.
— Та який дівці? — питає він мене.
— Ну, та Юстині.
— Ігі на тебе! Я думав про Гапуньку.
— Бій ся Бога! та ти хочеш дівчину цілком осиротити!
— Иди, дурна! — каже він. Як лучить ся єї де на бік, то видам; а до дому, до неї таки нікого не прийму. Они би мене не шанували. Я-б наймитом в них мусів бути, а на наймита я вже за старий. Хочеш, то до Гапуньки прийму, а Іван Наконечний самий добрий і для мене, і для неї.

— Та бо що люди скажуть?
— Хібаж ти не мати так Гапуньці як і Юстині? Не я видаю а ти! Тиж знаєш, що я пристав на твоє, то і твоя сила. А людям засі! Правду він говорив. Думала я, думала: жаль мені Юстини, але жаль і чоловіка. Може справді лучить ся який нелюд, та схоче нам пакости робити. Вже то мені, як мені: я і тій мама, і тамтій. Але Степан тамтій вітчим тож і чести єму від них не буде такої як батькови.

(Дальше буде.)

Ненадійне відрочене ради державної викликало всюди велике вражінє. Вже в суботу порішено на кабінетовій нараді предложити цісарєви безпроводне відрочене ради державної. Зроблено се на другій нараді кабінетовій, яка відбула ся під проводом самого цісаря. Цісар признав мотива достаточними і найвищим розпорядженєм відрочив раду державну на неозначений час.

Причини відрочення були слідуючі:

По безплідній нараді председателів клубів дальші наради парламентарні не мали ніяких виглядів. Так само не довели до нічого переговори з сторонництвами що до способу голосовання в языковій справі. В кінці прийшло би було ще до прикрих сцен по відповіді гр. Туна в справі градецької ради міської і бернєвських подій. Правительство одним словом могло сподівати ся самих скандалів, а відтак і кризи в кабінеті, бо полишенє ся Бернрайтера в міністерстві було би неможливе. В кругах опозиції представляють відрочене так, що гр. Тун обавляв ся розпустити парламент безпосередно під вражінєм відкинення внесення на отворенє дискусії над градецькою справою. §. 14. почне тепер полагоджувати ті квестиї, котрих не удало ся перевести парламентарно. Сими днями полагодить він бюджетову провізорию, податок цукровий, а відтак реґуляцію платні урядників і конґруу.

Всі парламентарні клуби мають днес з раня свої наради, почім відбуде ся засіданє еґзекутивного комітету, щоби зредаґувати маніфест, котрий підпише також німецька партія католицка.

»Sonn- und Montags-Ztg.« доказує, що проєкт, щоби квоту ухвалювати на основі табель, доставлених австрійским правительством, походить не від австрійської депутації, але із угорської сторони. — На засіданю субкомітету з 12. с. м. прийнято одноголосно проєкт, після котрого угорська квота на основі числа людности представляла би висоту 42%, а на основі табель достарчених правительством висоту 36.4%, згоджено ся отже на пересічне число з тих двох обчислень, то є на висоту 39.6%. На пополудневім загальнім засіданю субкомітету подано сей проєкт до відомости угорських депутатів. Пізнійше відбуло ся засіданє угорської депутації на котрім взято проєкт під наради, однак на разі не запала ніяка в тій мірі ухвала.

З Англії. В палаті посольській на інтерпеляцію в справі англійської політики заграничної, а зглядно в справі бесіди Шемберлена в Бірмінґамі дав Курцон такі поясненя. В хінських справах збирає теперішнє правительство плоди бездільности попередних правительств. Опозиція однак не хоче доглянути змагань, які теперішнє правительство робить. Відносини Англії до Америки є приязні. Трудности в західній Африці унасліджені по попередних правительствах, є на добрій дорозі до мирної полагоди. Значну часть долини Нілю добуто знова. Англія знаходить ся на дорозі до Шартум.

В Хінах придбано нові уступства, наслідком чого Гонґконґ є забезпечений перед нападами. Се осягнено без війни, без пожертвованя народної чести і без нараженя приязних відносин Англії з прочими державами. Лябуше доказував, що очевидно одна часть кабінету хоче війни а друга мира. Бесідник домагав ся вичеркненя суми 100 фунтів штерлінґів з бюджету міністерства справ заграничних по причині, що бесіди Шемберлена в Бірмінґамі урядово не заперечено. Гаркурт домагав ся докладного означеня засад політики правительства і запитував, котрі то держави є готові зробити вспільний замах на англійську торгівлю. Бесідник годить ся з Шемберленом, котрий пирає стислий і тривкий союз з Сполученими Державами і заявив, що край і заграниця хотіли би бачити, чи Шемберлен говорив своїм іменем чи відвічального правительства. Секретар стану Шемберлен відповів, що щиро бажає ліпших відносин з Німцями. Інтереси Англії в Хінах є більше зближені до німецьких чим до російських інтересів. Бесідник питає ся, чи було би то розумно робити відвічальним цілий кабінет за кожне слово, висказане одним членом кабінету. Кабінет приймає відвічальність тільки за засадничу заяву в справі політики. Всі інші проголошеня є виразом личних по-

глядів. Сли би они однак не годили ся з засадничими поглядами цілого правительства, в тім случаю був би бесідник витягнув відповідні консеквенції. Відтак перечив, що дістав відправу від президента міністрів. Солідарність в кабінеті є ненарушена.

Англія є могутчою, однак не всемогучою державою. Є річи, котрі Англія робить, але є і такі, котрі не може робити. Вкінці доказує Шемберлен, що він не виступав ані против ані за союзом, з виїмком одного случаю. Він був тільки против політики ізоляційної. Тридержавний союз удержав мир в Європі. Сли би Англія змогла витворити иньший союз з єї співучастію і з тими самими цілями, було би дуже пожаданого річю. Як довго Хіни остануть в теперішній ситуації, а Англія без союзників, то в будучности ніхто не заручить за независимість Хін. Союзу з Америкою не дораджує, але є за удержанєм ближших з нею відносин. Чим ліпші будуть ті відносини, тим більша буде користь для обох народів і для цивілізації. По тій бесіді відкинено внесенє на вичеркненє 100 фунтів штерлінґів з етату міністерства заграничних справ.

НОВИНКИ.

— **Стан здоровля Еміненції Кардинала С. Сембратовича.** З найвищою приятністю і радостію подаємо до загальної відомости, що всякі дотеперішні донесеня дневників про грізний стан здоровля Еміненції є зовсім безпідставні. Так само не правдою є, мовби лікарі для усмирення болів встрикували Еміненції морфіну. Доси сего средства зовсім не уживано. Стан здоровля Еміненції є вповні нормальний. Оподі відвідував Еміненцію ексц. намістник гр. Пінівський. Еміненція прийняла ексц. намістника і розгорювали Самі з ним, а що під той час в палаті находив ся і о. митрат Туркевич, то дневники жадні сензаций оповістили, що господаря дому застунав о. митрат Туркевич. Подаємо єї вісти з найкомпетентнішого жерела.

— **Тільки по руски.** Духовенство затварницького деканата, в повіті ліскім, зіbrane на соборчику в Лютовисках дня 24. мая, ухвалило, почавши від 15. червня не приймати польських писем від всяких властей і поступати в тім ділі після ухвал иньших деканатів. — Таку саму ухвалу повзяло духовенство любачівського деканата, зіbrane на соборчику дня 10. червня.

— **Упадок віденьської «Січи».** На загальні збори тов. Січ у Відні дня 12. червня с. р. зійшло ся 7 (сім) люда — членів і вибрало головою (!) товариства молодика, що недавно з тяжкою бідою опустив гімназійну лавку К. Танякевича. Подаємо той факт до прилюдної відомости, щоби схарактеризувати так саму Січ як і подати генезу знаної єї заяви і телеграми в справі віча ювілейного кацапів і їх послунників, на котру то заяву «Дьло» такий натиск ставляло, як би то трійка послунників кацапських (К. Танякевича вибрано 3-ма голосами, при чім він сам на себе голосував, а вибраний також 3-ма голосами Д. Литвинович зрік ся) мала бути міродайною для всеї молодежи руско-української у Відні або в Галичині. Дятого не дивуємо ся, що більша часть тямучих і тероризованих членів уступила з Січи, так що єї тепер грозить поважно фактичний упадок і розвизанє, сли єї «Букавіна» з «пасобіями» не приспішить до помочи. Ходить чутка, що завязуєсь нове товариство академічне руско-українське у Відні. Воно було би на часі, бо Січ вже цілком зробила ся мертвотрою кацапствующою і спить собі небога.

Так, так, «Дьленко» не маєш чого тішитись, але й Русь-Україна не має чого радуватись. Ой Січ, мати, Січ! Ю. К.

— **Антисемітські розрухи** повторили ся дня 12-го червня в Колачицях. Повибивано багато шиб в жидівських домах і знищено хатну обетанову. Від Колачиць по Ясло спустошено всеюди коршми. В Улашівцях підпалено рафінерію і медівню Франта. Пожар тривав цілу ніч і знищив цілковито фабрику. Підпалено також дистиларню нафти. Шкода виносить 60.000 зр. Селяни не брали участі в розрухах. На місце розрухів прибула компанія війська з Ряшева.

— **Директором гімназії** в Станиславові іменований Франц Терликовский, дотеперішній професор гімназії імени Франца-Йосифа у Львові.

— **Страшне нещастє** скоїло ся в неділю в селі Косцельци під Хшановом. В часі служби Бо-

жої зірвала ся коротка буря і грім ударив в вежу костела, котрий станув небавом цілий в огні. З вежі дістав ся грім до середини костела і тут убив 5 осіб: т. є. дві молоді дівчата, одного робітника, батька 6 дітей, і двох гірників. З прочих є 25 ранених, а двох бере ся з смертю.

— **Зухвалий злодій.** До помещка посесора дїбр з Кривотул під Отинією, С. Цвібля, закрив ся вночі якийсь злодій і зачав порати ся по шуфлядах з дорожочними річами. Цвібель почув се і зловив непрошеного гостя з заду за руку, думаючи, що то єго наймит. Але зараз по голосі злодія переконав ся, що омибає ся, тим більше, що зухвалий пташок добув з кишені револьвер і вистрілив. Куля хибил а коли злодїга міряв до Цвібля в друге, той вхопив за курок і недопускаючи до вистрілу став кричати о поміч. Збігла ся служба, звязала злодія і відставила до судового арешту в Отинїї.

— **Намістник г-р. Лев Пінїньський** виїжджає нині поспішним поїздом до Станиславова, а в середу буде в Коломиї і в Печенїжинї, де відбуде ся отворене ново утвореного староства.

— **Іспит зрілости** в коломийській гімназії відбув ся в днях 31. мая, 1., 2. і 3. червня під проводом краєвого інспектора шкіл середних п. Івана Левицького. Свідомство зрілости одержали: Будзяновський Володислав, Функенштайн Лев, Гольдшляг Лайзор, Каргут Теодор, Карг Йосиф, Кенігсберг Ісаак, Кухарський Станислав, Мартинович Олександр (з відзначенням), Наварський Євгеній, Перфецький Роман, Гіллер Євгеній, Розвода Людвик, Шапіра Маркиль, Урман Ігріт, Вальтер Жигмонт, Вайсглас Вольф. Двом абітурієнтам дозволено на поправку з одного предмету, одного репробовано на рік.

— **В висшій краєвій школі рільничій в Дублянах** буде опорожнених на 1898/9 рік шість фондів, цілком вільних місць. Ті місця надає виділ краєвий австрійским підданам, незаможним ученикам, пильним, що добре ведуть ся. Першештво мають ті, що зложили іспит зрілости в гімназії або реальній школі. Подання треба вносити до 15. липня с. р. до дирекції краєвої школи рільничої в Дублянах, з долученням метрики хрещення, свідомства зрілости, убожества і моральности, виставленого місцевою власттю за час від опущення школи.

— **Фанатизм релігійний в Росії.** До монастиря під Уральськом в Росії прибув селянин Буянов шукати в молитвах вічного спасення. Однак жите в монастирі видало ся єму за мало тяжким, тому постановив закопати ся живцем в землю і так спокотувати свій вік. Прибрав собі до помочи свого знаменитого Горбаджева і в одній печері закопав ся в землю так глибоко, що лиш руки виставали на верх. По якійсь часі Горбаджев прийшов відвідати свого товариша-аскета, та найшов вже єго неживим. Горбаджева поставлено перед суд і засуджено на 4 роки тяжких робіт в копальнях сибірських.

— **Обтесаний ніс.** Жив собі в Берліні один добродій з так могутнім носом, що міг за него одержати безпечно першу нагороду на всесвітній виставі носів. Але що люди не дуже собі хвалили єго окрасу лица і висміювали на кождім кроці, властитель носа постановив за всяку ціну єго позбутися. Ходив до найславніших хірургів в столиці і питав, чи не могли би єго носови надати подобу трохи звичайнішу. Піддано єго операції і обтесувано могутний ніс доти, доки не став подібним до людий. Тепер ходить сей добродій спокійно і вдоволено по улицах, не звертаючи вже на себе нічної уваги. Та удала операція готова скортіти всіх властителей не кочне клясичних носів і мужеський світ готов переіменити ся тоді в самих Адонісів.

— **О пасовиско.** В Дааль коло Колошвар (Klausenburg) в Семигороді дня 8. с. м. прийшло межі румунськими селянами а жандармами до кровавої стички о сьвяту земельку, іменно о пасовиско. Селяни піддержуючи якесь своє право до двірського пасовиска, вигнали туди свою худобу. Дідич покликав жандармів, а коли селяни на візване не хотіли зігнати худоби з двірського пасовиска і поставились до жандармів, жандарми дали з карабінів кілька салів і три особи положили трупом а десять тяжко ранили, між тими віта, присяжного і старшого брата церковного. Враз з трема селянами погибли і три штуки худоби, трафлені кулями.

— **Замах на листоноса** виконано оноді в Франкфурті. Якийсь Франк, з Гайльбрун, винаймив собі комнату і під своєю адресою надав переказ на 2½ марки. Коли листонос явив ся з грішми, Франк кинув ся на него з ножом і хотів відобрати від него всі гроші. Але листонос вирвав ся з комнати і замкнув з надвору двері. Поліція увязнила Франка.

— **Недуга цариці.** Стан здоровля російської цариці є дуже сумний. Окруженє на бажанє царя вправді не говорить їй о тім нічого, але цариця виглядає так мізерно, що годі повірити, що би то була мати двох дівчат, жінщина недавно тому так здорова і сильна. Цар сповняє бажанє своєї жінки і вибираєє з нею до Дармштадту.

— **Людоїди в Росії.** Як доносять російські дневники, в північній Сибірі серед Самоедів і Остїяків викрито людоджирство. Після вістїй одного тамошнього пароха в окрузі Тазовскім, повіта фуруханського, над рікою Таз, в протягу одного року з'їдено 20 людей! Оно тим дивніше, що в тій околиці повно риб, так що з недостачі соли мусять їх викидати.

— **Образ Корн. Устияновича** «Гуцулка» пущений на лотерію виграв перше число лотерії львівської, витягнене 22. н. ст. червня 1898. Зголоситись по відобранє треба до канцелярії Наукового тов. ім. Шевченка ул. Академична ч. 8. у Львові.

— **Віча.** Повітове віче ювілейне скликає «Селянська Рада» в Бережанах на день 20. червня під голим небом в реальности д-ра Чайковского. Порядок віча такий: О 10 годині Богослуженє в церкві городській з проповідію. По Богослуженю відкрите віча председателем і президією, а відтак: 1) реферат о знесеню панщини і 2) реферат о організації Русинів. — Дня 20. червня відбуде ся віче в Білім камені. По Богослуженю в місцевій церкві зачнуть ся о годині 12-їй наради віча з рефератами: 1) о ухрищенню єсупільности; 2) о виборах до рад громадських; 3) о рускім язичі; 4) внесенє.

— **Дрібні вісти.** Мария Захариясевичева, вдова по офіціалі скарбовім у Львові, пожертвувала один заставний лист краєвого банку на 100 зр. на Преображенську церкву у Львові при «Народнім Домі», щоб кождого року при тій церкві відправляно богослуженє за покійного єї мужа. — В Соколові коло Підгаєць повісив ся оноді 34-літній зарібник Гринько Дзюрбан, бо не мав з жінкою і дітьми з чого жити. — Кількох в'язнів краківського заведеня карного хотіло утечи, порозпилювавши собі кайдани і крати в вікні. Заряд заведеня спостеріг се завчасу і не допустив до утечі. — В Кракові помер Йосиф Ясїньський, емеритований радник і президент краєвого суду і бувший посол соймовий.

— **Помер:** д-р. Філарет Сембратович, ц. к. радник суду краєвого в Бережанах, по довгій і тяжкій недужі, дня 10. червня в 53. році життя. В. є. п.!

— **В вчєрашнім числі** «Руслана» вкрала ся рязяча похибка друкарська. В новинці п. з. «На виданє творів Наталії Кобринської» стоїть ошибочно: Приготовляєєсь також до друку Гергарда Гавсмана «Затоплений дзвін». Як читателі можуть догадати ся, має тут стояти слово: Гавсманна.

Телеграми.

Горлиці, 14. червня. Вночі 4 жандармів з сторожкою скарбовою відперли від сторони Біча напад 400 хлопів з ясельського повіта. Обавляють ся поновного нападу на Біч і Горлиці. Військо прибуло тут з Тарнова.

Ясло, 14. червня. Розрухи антижидівські прибирають грізні розміри. В цілім майже повіті ясельським спустошено коршми. За Дубівцем жандарм убив хлопца, Чайку; — спроваджено два баталіони війська. Акція здає ся мати проводирів. Мають кружити картки: «Розпорядженє з уряду: биймо жидів!»

Напад 400 хлопів на Біч, відперли жандарми. Кажуть, що Стояловський в суботу, укритий кондукторами і передміщанами, управляв правиборами.

Ясло, 14 червня. Після офіціяльних донесень, забурєня в Ясельскім тривають дальше. В Колачичах панує спокій, натомиє в околичних селах розрухи о характері антисемітскім прибирають більші розміри. В Сьверховій коло Жмигороду ужила жандармерія оружя, причім пав трупом один ремієник. На місце випадку прибув староста, відділ війська і жандармерія. В Собнові під Яслом знищили ворохобники 3 шинки. Арештовано віта і 5 робітників. В розрухах бере

участь переважно молодіж робітнича, котра нищить шинки.

Задля конечної потреби більшого числа війська, староста Майдович порозумів ся з командою корпусною в Кракові, котра вишле два баталіони, для утихомиреня забурєнь. До того часу арештовано понад 50 осіб. Людність жидівська дуже занепокоєна. Богатіші опускають ті сторони.

Станиславів, 14. червня. Прибув тут намістник г-р. Пінїньський в товаристві старости В. Заєвського. На залізници очікували намістника: староста Прокопчиц, посадник з радою міською, рада повітова і многі депутації товариств. З відси удає ся намістник до Коломиї.

Відень, 14. червня. Мимо відрочєня ради державної в парламенті панує живий рух. Відбуває ся множество клубових засідань. До полудня радили клуби лівіці над маніфестом до виборців. По полудні зібрав ся езекутивний комітет правіці також в тій цілі. Нині вечером будуть ті комунікати оголошені. Зраня відбуло ся засіданє парламентарної комісії правіці. На тім засіданю були також представителі католицкого сторонництва німецького Діпавлі, Ебенгох і Карльон. Пів до 12 години з'явив ся в парламенті і г-р. Тун. На нараді німецької партії людовой висказано подяку п. Штайнвендерови за єго становиско в квотовій депутації. Ухвалено розвинути в комунікаті до виборців програму сторонництва на будучність. — Антисеміти жадають в своїм комунікаті відкликания язикових розпоряджень і протестують против спільної акції з Шенерером.

Відень, 14. червня. «Vaterland» робить закиди Німцям, що хотять ударемнити праці угодової комісії, вибраної моравским соймом.

Відень, 14. червня. Радикальні Німці готувлять ся до всенародного віча, щобі почтити річницю віча в Хебі, котра припадає на 11. липня. — Корпусна команда військова в Градци заборонила офіцірам проходжувати ся улицями з людьми, що носять «німецькі» блявати.

Відень, 14 червня. Німецькі дневники обговорюючи бернєнські ексцеси дуже спускають з тону. Забурєня були обдумані Німцями з гори. — Австрійська депутація квотова відбула засіданє повне, на котрім порішено жадати від Угорщини 38% квоти. Угорська депутація відповіла, що не знає, в який спосіб переведено сей рахунок; зажадала докладних таблиць рахункових. В тій цілі запросила для дальших переговорів устних австрійську депутацію до Пеншты.

Берно, 14. червня. Вчєра знова були тут забурєня. Прийшло до бійки між публікою а поліцією. Арештовано 15 осіб а кількох з поліції ранено. О 10-їй годині вночі був спокій.

Будапешт, 14 червня. Pester Lloyd приносить вість, що австрійське правительство наміряє засистувати язикові розпорядженя до часу, в котрім наступило би порозумінє.

Рим, 14. червня. Вчєра розпочав ся процес перед воєнним судом в Медіолянї против 24 дневникарів, обжалованих о підбурюванє до розрухів в тім місті. В числі обжалованих находить ся о. Альбеттаріо, редактор «Osservatore Cattolico».

Мадрид, 14 червня. Денєпа з Гаванни доносить, що повстанці на Кубі зістали розбиті в різних битвах з іспанським войском. — Іспанський торпедовець «Терор», о котрого затопленю доношено, знаходить ся в заливі Сан-Жуан.

Нью-Йорк, 14 червня. Від суботи до неділі видержали американці під Гватанамо цілий ряд іспанських атаків. Вояки американської маринки укріпили ся в таборі з трєх сторін висипавши високі вали. Іспанці розтаборили ся в лісі, з відки уряджують сильні приступи.

**Вина іспаньскі
з Соматозою**

найновіше цінне средство відживляюче
до скріплення підупавших організмів.

Ціна бутельки 3 корони 60 гелерів.

5

Головний склад в аптиці

161 162—2

Жигм. Ружера
під „Срібним Орлом“ у Львові.

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 7. червня 1898.

I. Анції за штуку.

Зелів. г. Кар. Людв. по 200 ал. мк.	212	—	215	—
Зелів. Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. вальсрбл.	300	—	305	—
Банку гіпот. гал. по 200 ал. в. а.	374	—	381	—
кред. гал. по 200 ал. в. ав.	200	—	210	—
Гарбарні в Ряшеві по 200 ал. в. ав.	200	—	210	—
Часирки вагонів в Сяноку перед тим Липівського по 500 кор. в. ав.	260	—	—	—

II. Листи заставні за 100 ал. в. ав.

Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.	110	20	110	90
" " " 4 1/2% " лос в 50 л.	100	—	100	70
" " " 4% " в 601 по 200 К.	96	50	97	20
" краєв. 4 1/2% в. ав. лос в 51 л.	101	—	101	70
" " 4% в. ав. лос в 57 л.	98	—	98	70
Тов. кред. гал. земс. 4% (першаеміс.).	96	—	98	70
" " " 4% лос в 41 1/2 літ	97	40	98	10
" " " 4% " в 56 літ	97	25	97	95

III. Обліги за 100 ал.

Гал. фонду пропін. 4% в. ав.	98	10	98	80
Буков. " 5% " "	102	75	—	—
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)	102	50	—	—
" " 4 1/2% (3 ем.)	100	30	101	—
Зелівніцкі льокальні 4% по 200 кр.	97	50	98	20
Лозички краєв. 6% в. а. з року 1878	103	—	—	—
" " 4% " " 1891	—	—	—	—
" " 4% по 200 кор. з р. 1898	97	80	98	50
" м. Львова 4% по 200 кор.	96	40	97	—

IV. Лоси.

Міста Кракова	26	50	28	50
" Станиславова	—	—	—	—

V. Монети:

Дукат пісарський	5	62	5	72
Імперіал	9	48	9	58
Пів-імперіал	9	46	9	56
Гусель російський срібний	1	20	1	25
" паперовий	127	25	128	—
100 марок німських	58	60	59	—

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
1:50	6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00		до Підволочиск, Бродів з голови. двірця
	7:30	" Зимної води від 8/5 до 11/5 влучно	6:05		" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)
	7:40	" Янова	6:15		" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча
	7:50	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче.	8:35		" Кракова (Відня, Берліна)
	7:55	" Сокаля і Рави рускої		8:50	" Варшави
	8:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		9:15	" Скольного від 10/7 до 31/8 вл.
	8:15	" Тернополя і Бродів на дворець головний.		9:25	" Янова
	9:05	" Кракова від 15/8 до 15/9 влучно	1:55	9:35	" Підволочиск, Бродів з дв. головного
	10:35	" Іцкан, Сучави	2:08	9:53	" з дв. Підзамче
	10:45	" Ярослава, Любачева		9:55	" Белаця, Рави рускої, Сокаля
	1:01	" Янова		10:55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави
1:30	—	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)		12:05	" Янова від 1/7 до 15/9 тільки в нед. і сьв.
	1:40	" Скольного, Стрия (Гребенова в. 10/7 до 31/8)		2:15	" Брухович від 8/5 до 11/9 " " "
1:50		" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:40		" Іцкан (Ясс, Букарешту)
2:15		" Підволочиск (Кієва, Одесси) на дв. Підз.	2:50		" Кракова (Відня, Берліна)
2:30		" на дв. гол.		3:00	" Стрия, Скольного тільки від 1/5 до 30/9
	5:00	" " Козови, Бродів на дв. Підз.		3:11	" Янова
	5:25	" на дв. гол.		3:16	" Зимної води тільки від 8/5 до 11/9 вл.
	5:40	" Іцкан, Сучави		3:26	" Брухович
	5:55	" Сокаля, Белаця і Любачева		4:55	" Ярослава, Самбора через Перемишль
Ніч			Ніч		
5:10	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10		до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)
	3:30	" на дв. головний	5:20		" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
	6:10	" Кракова (Відня)	6:20		" Янова від 1/5 до 15/9 тільки в нед. і сьв.
	7:57	" Янова від 1/5 до 16/9 і від 16/9 до 30/9 щодень	6:30		" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави
	8:12	" від 1/6 до 15/9 вл. тільки в неділю і свята	6:40		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
	8:31	" Брухович тільки від 8/5 до 30/9 і від 16/8 до 11/9	6:55		" Тернополя з двірця головного
		" від 1/5 до 15/9 влучно	7:00		" Лавочного (Мункача, Пешту)
	8:53	" Янова від 1/6 до 15/9 тільки в будні дні	7:10		" Сокаля, Рави рускої
8:45	9:10	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	7:15		" Тернополя з двірця Підзамче
9:39		" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	8:40		" Янова від 1/5 до 30/9 і 10/9 до 30/9 вл.
9:45		" Іцкан, (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)			" щодень, від 1/6 до 15/9 в нед. і свята
9:55		" Підволочиск, Бродів на дв. головний	10:05		" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави
	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	11:00		" Підволочиск, Бродів з дв. головного
	12:15	" Скольного, Калуша, Борислава.	11:27		" з дв. Підзамче

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейський рїзнить ся від часу львівського о 26 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперіаль) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарські аزاریди, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стєгах і будинках против шкідливых.

„Дністеръ“ вступив в 6-тий рік своєї діяльности з збільшеними фондами гваранційними, котрих стан з днем 31-го грудня 1897 виносить:

Фонд резервовий	73.874 зр. 47 кр.	
Резерва премій	52.269 „ 40 „	176.143 зр. 87 кр.
Фонд основний	50.000 „ — „	

Виплачені шкоди до кінця 1897 року 430.100 зр. 42 кр. Тарифи „Дністра“ дуже умірковані, услія обезпечень користні, а шкоди зійвдіють ся безприволочно. Поліси „Дністра“ приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через „Дністеръ“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“, стоваришенє з обмеженою поруксю, уділяє позички за платою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністративні за інтабуляцією або поруксю двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опрочентованя від членів і третих осіб по 4 1/2%. Уділ членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в „Дністеръ“. Інформації уділяє Дирекция листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях і де нема близько агентів „Дністра“, приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

РОБІТНЯ СУКОЇ ДАМСКИХ
Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29., І. п.

приймає ласкаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах. 17-104

НАУКУ КРОЮ уділяє в особіних годинах. Замісцеві панночки приймає на помешканє.

10000 туюток цигаретових за 1 зр. поручає фабрику туюток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Львові, лиця Галицька число 12.
Замавляючим 5.000 туюток разом опакованє і відсилка franco.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденьський)

у Львові, ул. Крута ч. 7.

виконує мужєску, дамську і діточу обув, також чоботи з холявами для духовенства по як найприступнійших цінах

Рівнож приймає репарації кальшів. — З провінцій вистанє старий оказ на міру. 136 62—140

Всілякого рода

інструмента
музичні

найдешевше в
любоквчнім фабричнім складі

І. Капралика у Львові.

147 Цінники даром. 16—24

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з улиці Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасіньського ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і випозичальня

заосмотрена в всілякі знаряди поцавші від найбогатіших до найскромнійших. Цілі урядженя для покоїв до спаня, салонів, ідалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також залізні і гнуті, зеркала і т. д.

Ціни низькі і сталі.

З поважанєм

В. Кавфман,

203 22—52 ул. Лукасіньського, ч. 4.

Магазин блатвних товарів

Дамскої конфекції

Білизни

у Львові,

Академічна ч. 12.

Антін Пізунський

поручає

великий виріб сезонных

есесстий, а також склад полотен,

шертінгів, хусток, ручників, сервет, обрусів,

поясів, шарпеток. — Робітня сукон і швальня білизни

Прібки на жадає зясилає ся. Ціни як найприступнійші. 151 40—47

ПРАВДА ілюстрованє письмо для руского народу під редакцією С. Кульчицького.

виходить у Львові тижнево кожної пятниці.

Буде подавати поезії, повісті, житєписи з портретами, поучаючі статі з історії, письменства, господарства, промислу, вісти про читальні, вісти політичні і суспільні. Крім того буде містити часть забавну.

Передплата: В Австрії річно 4 р. піврічно 2 р. чвертьрічно 1 р. За границею річно 8 рубл. піврічно 4 рубл.

Редакция, адміністрация і експедиция

Львів, ул. Собісчина ч. 5. Б.

З друкарні В. А. Шпйковского.

Видає й відповідає за редакцію: Стефан Кульчицкий.